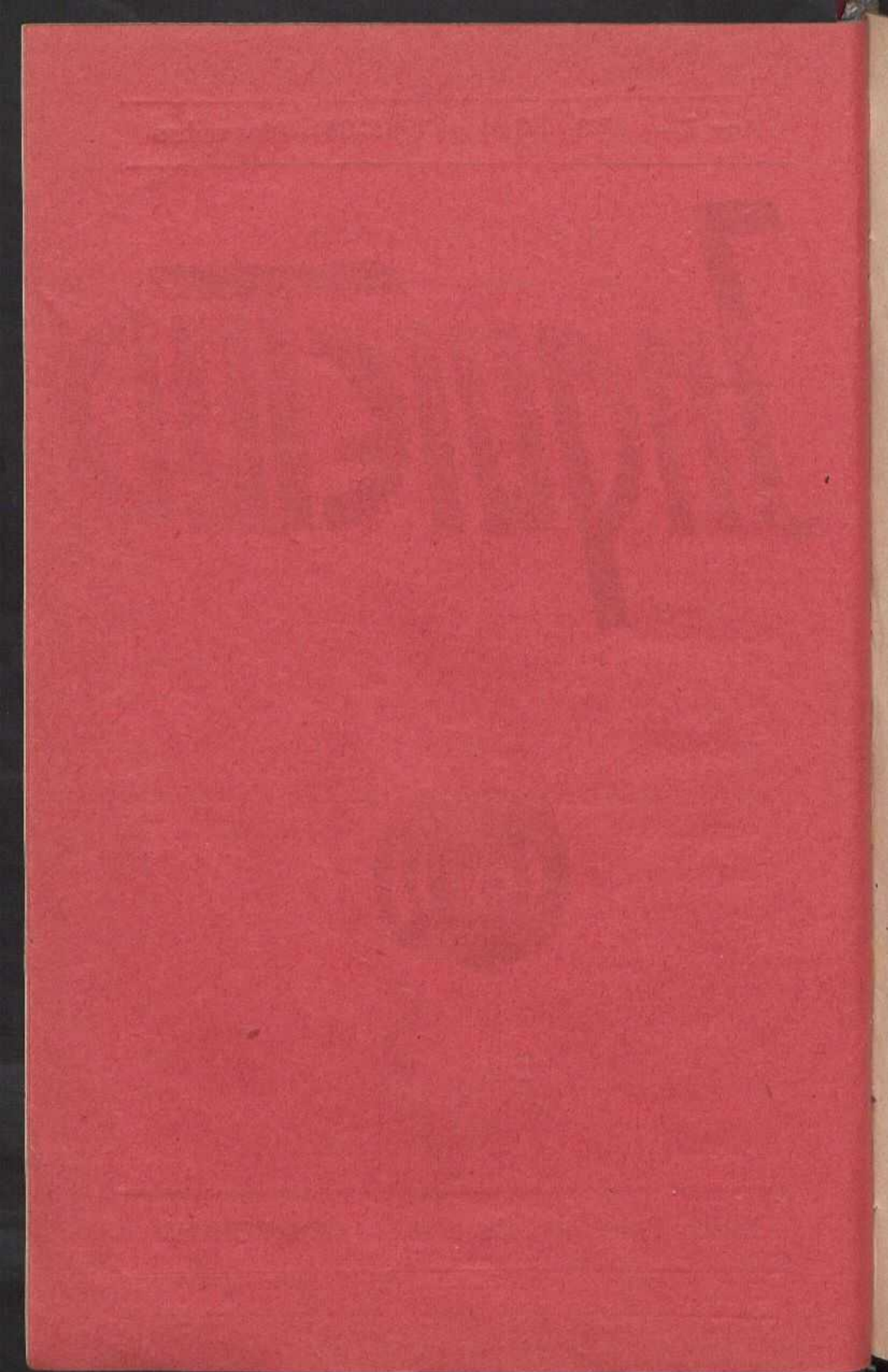

Any 1 — nº 3 Curs de 1935-36 — Novembre

Inquietud

Escola Graduada de nens — MENARGUENS

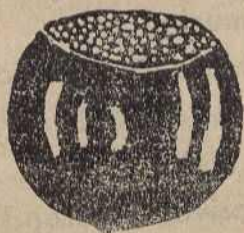

NOVEMBRE

Al novembre tots els arbres tenen les fulles grogues i algunes cauen.

Ara ja comença a fer fred i la gent a posar-se roba i estufes a casa.

En aquest temps hi ha cols, magranes, castanyes i « palosantos ».

Els ocells comencen a escassejar perquè ja fa fred i només en queden pocs.

La gent han acabat de collir panís i molts sembren i altres cullen remolatxa.

Pels camps no hi ha gran cosa i està tot trist.

Treball fet en col·laboració per :

Josep Ripoll — Miquel Capell — A. Calvís

Isidre Muntal — Emili Domingo

(Dibuix d ' Isidre Cortada)

¡ YA LLEGARON PUBLICACIONES DE OTRAS ESCUELAS ! (*)

Estábamos a últimos de Octubre y aun no habían llegado los periódicos que esperábamos de otras Escuelas. Ya perdíamos la confianza de que llegaran.

Por fin un día al entrar a la Escuela, el Sr. Maestro nos dijo que había llegado una publicación de Plana Rodona titulada : ENDAVANT!

Nos gustó mucho.

Al día siguiente también nos dijo que había llegado otra publicación de San Vicente de Castellet titulada: VIDA ESCOLAR.

En días sucesivos llegaron: TRABAJOS ESCOLARES de Plasencia del Monte y CHICOS de Barbastro (Huesca)

Estos cuadernos nos los iban enseñando y nos gustaban mucho.

Esperamos que llegarán otros.

Ramón Semís ; Pepe Colom ; Pedro Farré

Juan Vilanova y Antonio Cortada

(*) Hemos rogado a muchos el intercambio; de no recibir sus publicaciones, retiraremos nuestro envío.

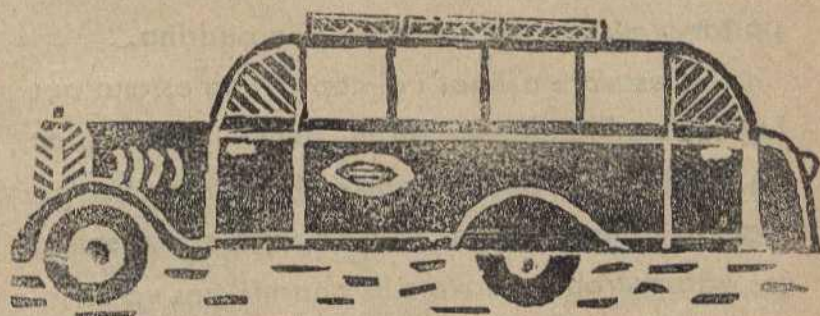
EXCURSIONISTAS DE ALBESA

El día que vinieron los niños y niñas excursionistas de Albesa, hizo un día muy borrascoso que casi no se veían las personas de tanto polvo.

Llegaron a las 10 de la mañana en un coche. Después de un rato se fueron a visitar la Azucarera acompañados del Sr. Casamajó y la Sta. Gili y nosotros continuamos la clase.

Visitaron la Azucarera y se fueron a comer a la orilla del río. Después de comer vinieron al pueblo y estuvieron aquí una hora.

Volvieron a montar al coche y regresaron a Albesa.

Nos hubiera gustado que hubiesen estado más tiempo entre nosotros.

Trabajo de colaboración por:

S. Vilanova, R. Colomina, M. Santaularia, J. Cortada

(Cliché de Jaime Ripoll)

EL PERER

A l'hort tenim un perer que es molt gros. És un perer d' Hivern. Va fer moltes peres, però totes queien i un día vàrem pujar a dalt i les vàrem collir.

Quan les vàrem tindre collides totes les vam portar a casa meva i a casa de la padrina.

Les vàrem lligar i al cap d' una estona que les havíem lligades les vàrem penjar, però ens en va quedar unes quantes que no hi havia mànec per lligar-les i la mamà les va amagar, però nosaltres les vàrem trobar i llavors la padrina ens va ensenyar a coure-les i totes ens les coiem i ara ja no en tenim cap, només tenim les penjades i quan n'hi ha alguna de grogosa ens la collim i ens la menjem. Són molt bones.

Ara, el perer s' ha quedat sense cap fulla.

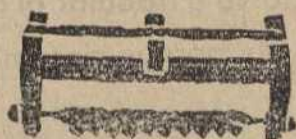
Joan Casals Serra

— M I P A D R E —

Mi padre es carpintero.

Yo a mi padre ya le ayudo a hacer algunas faenas.

Algún día, cuando marchó para irme a la

Escuela, él me dice: Por la tarde no has de ir a la Escuela; porque me ayudarás.

Muchas veces cuando salgo por la mañana de clase, no voy hasta las doce a casa y esto disgusta a mi padre.

Por la mañana mi padre siempre nos sube a llamar a la cama porque hemos de trabajar. Nunca quisiéramos levantarnos, porque tenemos todavía

sueño; pero nos levantarnos y hacemos la faena que nos manda.

Mi padre siempre me dice que cuando haya

cumplido los catorce años me hará ir a trabajar un par de años fuera, y así aprenderé mucho más que si trabajara en casa.

A mi me gusta el oficio de carpintero ; porque siempre se está en casa. Así como el labrador en invierno cuando va a trabajar al campo padece frío, el carpintero no; porque cierran las puertas y está muy bien.

Jaime Ripoll

« Cliché de José Ripoll »

LA CABRA

Nosaltres tenim una cabra.

Jo sempre li vaig a portar alfals.

Tot just entro al corral , s'arrenca a córrer al meu darrera i ja comença a menjar.

Voldria que aviat tingués cabridets.

Quan són petits m'agrada mirar-los molt i jugar amb ells.

Vicens Colom — 9 anys

LES GALLINES

La gallina pon ous i menja molt.

La gallina ha sortit d'un ou ;però una altra gallina el covaria i va estar covant-lo 21 dies.

Quan li va semblar que estava molt calent llavors ella amb el bec el tombava de costat fins que el pollet sortí molt content. La lloca que havia

estat tants dies dins del cove ara està molt contenta perquè ha pogut tindre un fillet

Mentre és petit és vigilat per la lloca.

Si alguna vegada van pel camp i po-

den trobar formigues, no n'hi deixaran cap; se les menjaran molt tranquils i així es van fent grossos.

Si és un gall el maten, però si és una gallina, hi ha vegades, que no; perquè pondrà ous.

Isidre Cortada

MI CASA Y MI FAMILIA

Mi casa está en la calle Mayor, número 21.

Me gusta mucho estar en ella porque está situada en un punto céntrico y divertido.

Mi familia está integrada por seis personas.

Somos cuatro hermanos. Tengo dos mayores que yo y uno de más pequeño. Los dos mayores ya no van a la Escuela porque tienen que ir a trabajar al campo para ayudar a mi padre.

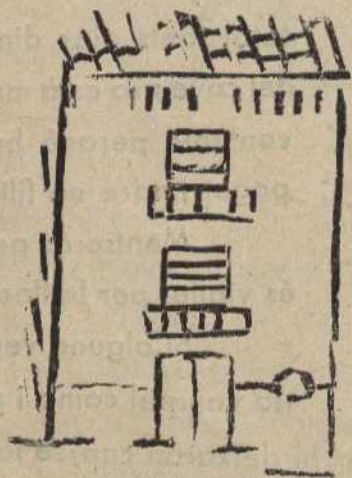
Ahora voy a la Escuela para aprender y para que

cuando sea hombre me pueda ganar la vida.

Tengo padre y madre; el primero trabaja en el campo y mi madre está en casa para hacer la comida y dar de comer a las gallinas, conejos, cerdos, etc.

A todos les quiero mu-

cho.

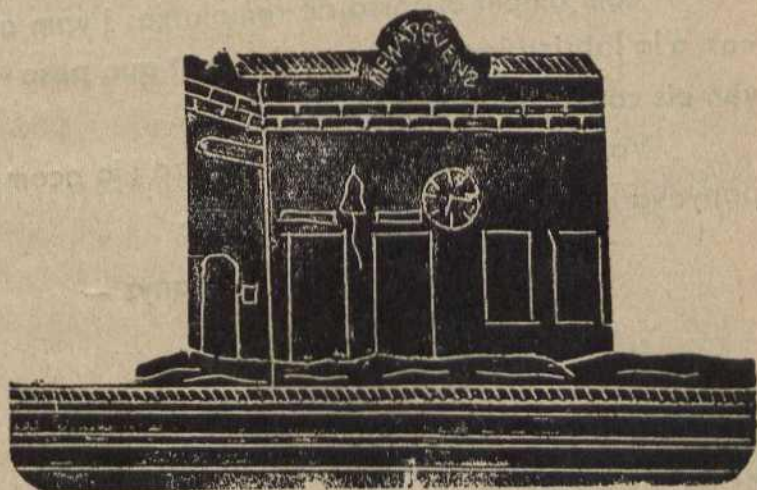
Pedro Farré Codina—12—años

NUESTRA ESTACIÓN Y EL FERROCARRIL

En el año 1.900 se construyó en nuestro pueblo, con motivo de las obras de la Azucarera, un puente sobre el río Segre, para el paso del ferrocarril .

Se construyó también una estación. Esta estación no es muy grande ; hay sala de espera y almacén ; sala del Jefe u oficinas y casa para la familia del Jefe.

El tren sale dos veces al día; a las 11 de la mañana y a las 2 y media de la tarde. Lleva car-

ga, correo y pasajeros, hasta el Empalme, punto de unión con la línea de Balaguer a Mollerusa .

El miércoles de cada semana, sale un tren extraordinario a las 7 de la mañana . Va a

Mollerusa, pues en este día hay mercado en aquella población.

Durante la campaña, hay varios trenes que conducen remolacha a la fábrica. Los años que hay buena campaña, durante dos o tres meses, entran hasta cien vagones diarios.

RAMÓN CASALS SERRA

LA REMOLATXA

Ahir no vaig anar a l' Escola perquè vaig anar al camp amb el pare.

Vam omplir el carro de remolatxes i vam anar a la fàbrica i vaig veure molta gent que pesaven els carros de la remolatxa.

Vam fer dos viatges amb el carro i jo acompanyava al meu pare i a l' oncle Ton.

Angel Josa Camallol — 8 anys —

LA PLUJA

Aquesta nit ha plogut molt i els nos-

tres pares podran sembrar i a l'estiu batrem i el
grà el donarem als animals i a les gallines i per a
fer farina per a pastar i a alguns els en faltarà i
en tindran de comprar, i a altres homes els en so-
brarà i els en vendran i faran diners i si tenen al-
gún deute el podran pagar i estaran contents.

Joan Estany — 8 anys

(Dibuix de S. Vilanova)

·❧· B O L E T S ·❧·

Els trobem en aquest temps .

No tenen branques, fulles, ni arrels .

Tenen la forma de paraigües i també n' hi
ha que la tenen com un embut .

N' hi ha de molts colors .

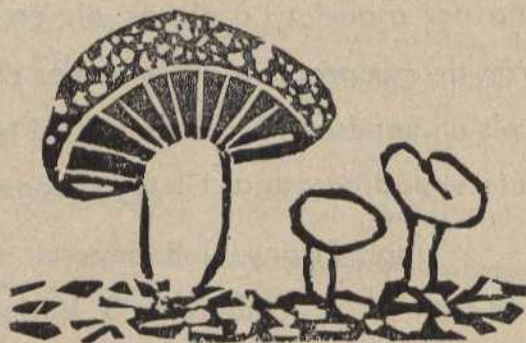
Els llocs on s' en troba més és a les soques
dels arbres .

Els bolets més coneguts que hi ha per ací
són els terrerols, giules, peus de rata i pebrassos .

De la part de dalt s' en diu barret i del que
sembla el tronc, cama .

S' ha de tenir molt de compte a collir bo-

lets, si no es coneixen, perquè han causat mals greus i fins poden produir la mort per enverinaments.

Esperança Casamajó — 14 anys.

L' AVIRAM

Els animals anomenats aviram ponen ous i la seva carn és bona per a menjar. Dels ous, quan són covats per la lloca, sustenten els pollets i quan trenquen la closca ja són ben eixerits.

Les gallines i els pollets tenen dues potes i bec i el cos tot cobert de plomes.

Les gallines sofreixen malalties. Va bé emblanquinar els galliners amb calç desfeta amb aigua perquè la calç mati els microbis que són causa en l' aviam d' algunes malalties.

Dolors Agulló = 10 anys

(De l' Escola Graduada de nenes)

1 ALS PARES

L' EXEMPLE

Heus ací un altre aspecte que volem posar avui de relleu, assenyalant la importància que pels vostres fills té.

L' infant s' emmiralla en els adults que l' envolten; els imita, repeteix llurs gestes i paraules, i gosa en executar el que veu fer.

Primer, és la mare, que en l' aroma del bressol i de la falda, fa que el petit barbotegi els primers mots. Li segueix el pare i altres familiars que, d' una manera gairebé inconscient, ajuden a l' infant a manifestar - se.

El petit va creixent i va imitant als que conviu amb ell. Ja ha après a parlar. Com parla?

Emprarà els mots que més sentirà repetir. Parlarà com parlen els adults.

Quan esteu enfadats, procuren reprimir la vostra ira davant els vostres fills?

Mantes vegades direu paraules cantelludes que els nens no deurien sentir pronunciar; llença -

reu mots i més mots que caldria evitar, donant-vos compte de l' ensenyança que davant dels infants exerciu.

Després vos queixareu de com parlen els petits i cal que penseu que som els grans els què sembrem en els llavis dels infants la llengua que parlaran.

D' una manera semblant es preparen els costums que tindrà el nen quan esdivingui adult.

El respecte que sabem guardar, serà el que ells guardaran més tard amb nosaltres. La nostra rectitud serà imitada . La nostra llealtat serà continuada Per què no esforçar-nos en el propi millorament per tal d' obtenir el millorament dels que més estimem ?

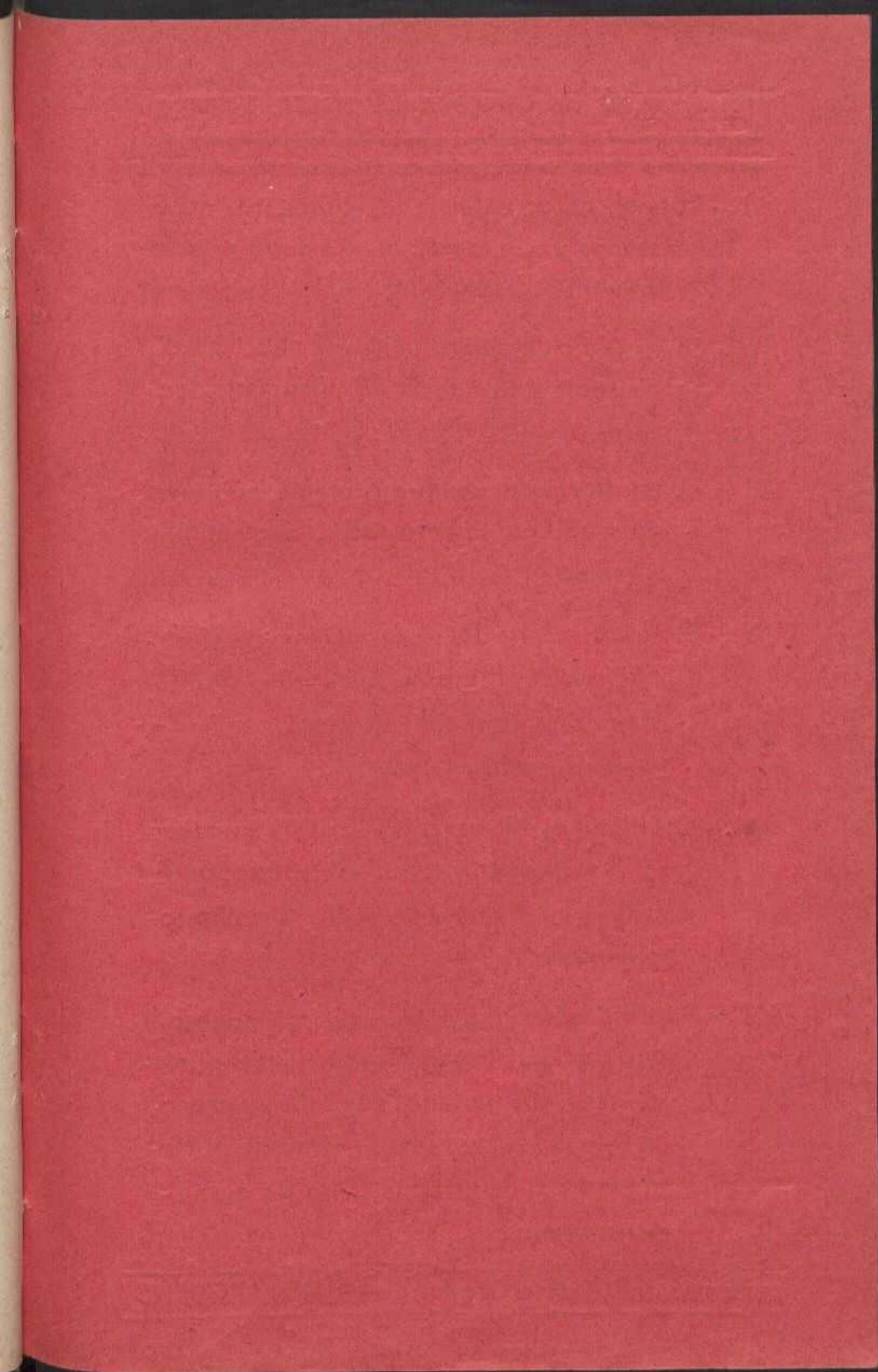
Penseu que l' obra de l' Escola podeu continuar-la o quedarà destruïda amb el vostre exemple .

Reprimiu la vostra ira; no feu allò que vos desplauria veure-ho dels vostres fills; penseu que tots els vostres actes són observats pels petits, i d' aquesta manera cooperareu a l' obra que ens està encomanada .

Vos saluden ben afectuosament,

Josep Casamajó - Lluís Aige - Pasqual Server

Menàrguens, Nòvembre , 1935

DECLARACIÓ de GINEBRA — DRETS del NEN

- I. - Tot nen deu gaudir de les condicions necessàries per a lograr el seu desenvolupament físic i esperitual.
- II. - En cas de calamitat pública, el nen, en qui resisdeix l'avenir de la Humanitat, deu ésser assistit amb preferència a l'adult.
- III. - El nen deurà ser sempre protegit, qualsevulgui que sigui la seva raça, nacionalitat o religió.
- IV. - El nen famolenc deurà ser alimentat; el maltalt, cuidat; l'ignorant, instruït; l'orfe, abandonat o vagabund deurà auxiliar-se i ésser socorregut com cal.
- V. - Cal posar al nen en condicions de guanyar-se la vida amb son treball i esforç, quan esdevingui home, i protegir-lo contra tota explotació.
- VI. - Haurà d'educar-se al nen de tal manera, que posi les seves millors qualitats al servei dels seus germans per tal que procurin enriquir el patrimoni comú de la Humanitat a fi de transmetre'l a les generacions futures.